

Komentarz do tez zawartych w dokumencie. „Diagnoza Polski, jako strategicznego podmiotu bezpieczeństwa narodowego” (pkt 1,3).

Materiał roboczy Zespołu Interesów Narodowych i Celów Strategicznych w punkcie 1.2.2.4 dotyczącym przemysłowego potencjału obronnego (PPO) poruszył najistotniejsze sprawy dla obecnego stanu problemów PPO z punktu widzenia bezpieczeństwa narodowego.

Z całą pewnością podzielić należy pogląd, że „Strategia konsolidacji i wspierania rozwoju polskiego przemysłu obronnego w latach 2007 – 2012”, na podstawie, której ma następować proces wzmacniający stan bezpieczeństwa narodowego, wymaga ponownej analizy pod kątem możliwości spełnienia potrzeb państwa przez planowaną konsolidację PPO.

Celem wspólnym jest ustanowienie warunków stabilnego gwarantowania dostaw najwyższej jakości sprzętu i uzbrojenia dla MON i MSWiA wraz z zabezpieczeniem logistycznym. Poddawanie PPO krytyce za „niemożność wyprodukowania elementów, których spodziewałoby się wojsko (jak np. тренаżerów i symulatorów) i za brak w ofercie produktów o najwyższym poziomie technologicznym” jest skutkiem procesów mających miejsce w relacjach między MON i PPO. Wymagane działania systemowe, mające na celu zaspokojenie oczekiwań sił zbrojnych, realizowane byłyby efektywniej, gdyby postępowałyby racjonalizacja relacji pomiędzy MON i PPO. W tym trybie należałoby też dostrzegać możliwość „ewolucyjnego” wzrostu potencjału PPO, poprzez rozwój gwarantowany przez osiągnięte rezultaty ekonomiczne i efektywne partnerstwo z liderami na rynku technologii obronnych. MON realizując wszystkie swoje uprawnienia do egzekwowania dostaw sprzętu i uzbrojenia na możliwie najwyższym poziomie technologicznym, może stanowić dla PPO siłę motoryczną w pozytywnym sprzężeniu zwrotnym pomiędzy rodzimym przemysłem obronnym i zamawiającym.

Ocena kondycji PPO, jako bardzo słaba jest oceną ogólną. Firm z grupy PPO, podległe MON, prezentują na ogół pozytywne tendencje rozwojowe, a osiągnięte wyniki finansowe, dowodzą o prawidłowym nimi zarządzaniu. Z tego też względu konsolidacja WPRP (Wojskowe Przedsiębiorstwa Remontowo– Produkcyjne) z Bumarem, nie zagwarantuje większej dynamiki ich rozwoju i osiągnięcia efektu synergii.

Konkurencyjność produktów, sprzętu i uzbrojenia pochodzących z firm należących do PPO będzie wzrastać dzięki:

- poprawie komunikacji między PPO i MON,
- konsekwentnej realizacji programów operacyjnych MON,
- współpracy PPO z wiodącymi firmami zagranicznymi,
- zamawianiu przez MON sprzętu i uzbrojenia w procedurach wymagających od zagranicznych dostawców „polonizacji”,
- upowszechnianiu współpracy z Europejską Agencją Obrony i organizacjami NATO – wskimi,
- umowom wieloletnim na dostawy do MON,
- utrzymaniu budżetu MON na poziomie minimum 1,95 % PKB, w tym wzrost do ok. 25 % budżetu MON na modernizację techniczną.